

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ. 'Εν 'Αθήναις φρ. 15 — 'Εν δὲ ταῖς ἑπαρχ. φρ. 16. — 'Εν τῷ ἔξωτ. φ., 25.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ, ἅ καὶ ἡ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 125, ἔτος ἡ ἑξαμηνίαν λ. 10.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

—ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ΟΔΟΣ ΜΟΥΣΩΝ, 'Αριθ. 4, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν Πλατεῖαν Συντάγματος.—

ΑΝΩ—ΚΑΤΩ.

ὦ σεῖς, οἱ ὅποιοι βλέπετε εἰς τὰ θυλάκιά σας νὰ περιπύσσεται τὸ ἐν ὕφασμα πρὸς τὸ ἄλλο, κατὰ τὴν ἔκφρασιν ἐνὸς Εἰσαγγελέως, ἀπελπισθῆτε πλέον, διότι δὲν ἐπλάσθησαν νὰ μειδιάσωσιν ποτε καὶ πρὸς σὰς τὰ χρυσὰ χεῖλη τοῦ λαχειοφόρου δανείου τῆς 'Εθνικῆς Τραπεζῆς· μὴ ἐνοχλεῖτε τοῦ λοιποῦ ἀδίκως ἀγοράζοντες λαχειοφόρους, ὅχι τύχας, ἀλλ' ἀτυχίας, καὶ ἄφετε εἰς τοὺς πλουσίους τὴν ἀποκλειστικὴν νομὴν τῶν προσδοκιῶν καὶ ἐλπίδων τῆς τύχης· διότι τὸ αἷμα νερὸ δὲν γίνεταί· θέλω νὰ πῶ ὅτι ἡ τύχη ἐνθυμεῖται πάντοτε, ἄλλη τύχη, ἀδελφὴ της, καὶ ἐκεῖ τρέχει νὰ φιλοξενηθῇ, ἐκεῖ κολλᾷ, ἐκεῖ ζεσταίνεται· μὲ τὴν πτωχείαν, τὴν ἀτυχίαν, τί ἔχει νὰ κάμῃ;

Αἱ ἐκκυβευθεῖσαι προχθὲς 70,000 μωραῖς διεκύνευσαν τὴν ἀξιοπρέπειάν των προστεθεῖσαι εἰς τὸ βαρὺ θυλάκιον ἐνὸς πλουσίου, ὅπου κινδυνεύουσιν ἴσως νὰ τὸ βαρύνωσιν ὅσον ὁ κῶνωψ τοῦ Αἰσώπου τὸν βοῦν, ἐνῶ θὰ ἐθεοποιούντο ὑπὸ τῆς φτώχειας.

Πᾶσαι αἱ ἐφημερίδες τῆς Τετάρτης, ὡς κώδωνες ἐκκλησιῶν τὴν Κυριακὴν, ἀνήγγελλον τὴν πρωτοφανῆ ὁπωσδήποτε εἰς τὰ χρονικά μας κλοπὴν, τὴν ὁποίαν ἄρχει γυναικεῖαι χεῖρες ἀπεπειράθησαν κατὰ τριῶν ἐπανοφωρίων. Τὰ κατηραμένα ἐκεῖνα ἐπανοφώρια ἀντὶ νὰ καλύψωσιν, ἐξεγύμνωσαν αὐτὰς σκληρότατα πρὸ τῶν ὀμμάτων τῆς κοινωνίας.

Μανθάνομεν ὅτι αἱ τρεῖς αὐταὶ ἡρωίδες ἦσαν μοδίσται, καὶ ἐπεχείρουν παλαιούσαι, ἐξ ἔρωτος πρὸς τὴν φιλοκαλίαν, νὰ εἰσαγάγωσι τὴν σκερτσόζαν αὐτὴν μόδα μετὰ τῶν Κυριῶν μας.

Ἐγένετο ἔρευνα εἰς τὰ οἰκήματά των, ὡς μᾶς πληροφοροῦσι· μετὰ τὸ δὲ ὑπόπτων τινων εὐρημάτων, ὡς ᾧδῃ

τῆς Σαπφούς ἐν μέσῳ καλογορικῶν συναξαρίων, προέκυψεν εἰς τὸ μέσον, βρυκολακχιασμένη, ἐπιστολὴ ἐρωτικὴ... ὠδωδεκάσειδος!

Ἐδημοσιεύθη πρό τινας ἐν τῇ «Ν. Ἐφημερίδι» διατριβὴ Κυρίου ἐκ Κρήτης, δι' ἧς πικρῶς παρεπονεῖτο κατὰ τινας προξένους, διότι· δὲν ἐνοικίασεν ἐκεῖνος τὸ σπῆτί του. Ταῦτα ἀναγνούς ὁ ξενοδόχος μου ἔτρεξεν εἰς τὸν Μητροπολίτην νὰ ἐκδώσῃ ἀφορισμὸν ἐναντίον μου, διότι ἐφέτος δὲν πατῶ εἰς τὸ ξενοδοχεῖόν του. Σκέπτομαι δὲ καὶ ἐγὼ νὰ καταγγείλω εἰς τὴν εἰσαγγελίαν τὴν πύστραν μου διότι δὲν ἦλθε τὴν περασμένην ἑβδομάδα νὰ πάρῃ τὰ ρούχά μου.

Ὅταν ἤμουνα παιδάκι, εἶχον τὴν παράδοξον μανίαν νὰ τρελλαίνωμαι διὰ φορέματα τὰ ὁποῖα δὲν ἤμπορούσα νὰ φορέσω, διότι δὲν ἦσαν τῆς ἐποχῆς· Καθ' ὅλον τὸ καλοκαῖρι, ἐνθυμούμην μὲ καὶ μὲ τὰ χειμωνιάτικά μου, ἐπῆγαινα, τὰ ξεσκέπαζα, τὰ λαχταροῦσα, ἀλλὰ νὰ τὰ φορέσω δὲν ἐτόλμων. Ἀλλ' ἤρχετο ὁ χειμὼν; ἐπάγωνά ἀπὸ τὸ κρύο... «καὶ μένο καλοκαιράκι, καὶ μένα ρουχάκια μου!» Δὲν ἤξεύρω διατί οἱ κ.κ. φοιτηταὶ μετὰ τὰς περὶ ἀνασυστάσεως τῆς ὑπερμακαρίτιδος φάλαγγος σκέψεις των μοῦ ἐνθυμίζουσι τὰς παιδικὰς ιδιοτροπίας μου.

Φαντασθῆτε νὰ κατορθώναμεν νὰ ἐνταφιασθῇ ὁ κονιορτός, τὸ Ἀττικὸν μεγαθύριον τῶν δρόμων καὶ τῶν περιπάτων μας ζωντανόν, ὑπὸ τὰς λιθίνους πλάκας δι' ὧν θὰ σφραγίσωμεν τὸν τύμβον του, ὡς νὰ εἶνε καλόγηρος τῶν χρόνων τοῦ Τορκουεμάδα. Ἄς γίνῃ, ἀνθ' οὗς δήποτε δαπάνης, νεκροθάπτης του ὁ κ. Χωρέμης, καὶ νὰ χωρέσῃ ὁλόκληρος μέσ' τὴν καρδιά μας.

Ἐν μαθήματι ζωολογίας εἰς τὸ περί ωτὸς κεφάλαιον:
— Ποῦ κεῖται ὁ λαβύρινθος;
Ἄν μαθητὴς: εἰς τὴν Κρήτην.

*

Τὸ ἄκρον ἄωτον ἐρωτικῆς αἰδημοσύνης:
Νὰ τρέπεται νὰ ἀποσύρῃς ἀπὸ τὰ χεῖλη της... τὰ χεῖ-
λη σου.

*

Τί ὥραϊα ποῦ τὰ γράφει τὸ Ἑθνικὸν Πνεῦμα! Δὲν ἠ-
κούσθησαν, λέγει, ζητωκραυγαὶ ἀπὸ τὰ θεωρεῖα μεθ' ὅλην
τὴν προσπάθειαν τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς
βουλῆς· ἀλλ' ἀντὶ ζητωκραυγῶν φωναί: ὁ Ζούρκας, ὁ Μάν-
τζας!

Ἐπάρχει φυλὴ Ἀμερικανῶν ἀγρίων, οἵτινες ἀντὶ ἐνδυ-
μάτων καλύπτουσι μὲ χρώματα τὰ μέλη των· δύνασθε ἀ-
ξιόλογα νὰ τοὺς ἀντικρύσετε μὲ βελάδα, μὲ πανταλόνι,
μὲ λαίμοδετήν... ἀπὸ χρώματα, παρωδοῦντας τὸ ἐνδυμα
καὶ εἰρωνευομένους τὴν γυμνότητά των. Μὲ τοιοῦτους
χρωματισμοὺς φκασιδώνει τὸ Ἑθνικὸν Πνεῦμα τὴν γυ-
μνότητα τῶν ἐπιχειρημάτων του.

Τί ὥραϊα ποῦ τὰ γράφει!

Ὁνουλουλοῦ.

ΦΡΟΥ ΦΡΟΥ

Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς φύλλου ἀρχόμεθα δημοσιεύοντες
ὠραιότατον πάλιν ἄρθρον τοῦ ἐν Λονδίῳ ἀνταποκριτοῦ
μας Timeson, ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν:

Ο ΑΓΓΛΟΣ ΕΥΘΥΜΕΙ

7

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

7

ΑΠΟ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΗΝ.

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Συνέχεια γὰρ προηγούμενον ἀριθ. 361)

Οὐδὲν λοιπὸν ἐκ τῆς διδασκαλίας μου εἶνε δυνατόν
ποτε πρακτικῶς νὰ ἐφαρμοσθῇ. Οὐχ ἤττον αὐτὰ δὲν ἐ-
θλαψαν τὴν ἀνθρωπότητα· ἄλλως τε ἡ μερικὴ αὐτῶν ἐ-
φαρμογὴ, ἥτις καὶ εἶναι ἀπαράιτητος διὰ τὸ καλὸν τοῦ
ἀνθρώπου, πρὸ πολλοῦ ἐγένετο καὶ γίνεται ἔτι· δὲν ἐπε-
ρίμενον ἀπὸ ἐμὲ νὰ τὴν μάθωσιν. Ἡ θεϊκὴ μου ἄξια ἐ-
ξέπεσε πολὺ, διότι δὲν ἐδίδαξι τίποτε νέον καὶ ὑψηλόν,
καὶ ἐντρέπομαι βλέπων σήμερον μετὰ θαυμασμοῦ τὴν σο-
φίαν τῶν ἀνθρώπων· ἐπὶ πλέον δὲ ἡ εἰς τὴν Γῆν ὑπερφυ-
σικὴ παρουσία μου ἔφερον ἐκεῖνα τὰ ὀλεθρία ἀποτελέ-
σματα, τὰ ὁποῖα πρὸ ὀλίγου σῆς ἀνέφερα. Ἐπεθύμουν
καὶ εἶναι δίκαιον νὰ ἐλαφρύνω τὴν συνειδήσιν μου, ἂν
καὶ ἄργα ὀλίγον, διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως ὅλων τῶν κολα-

Εἰς τὸ φύλλον ἐπίσης τῆς Κυριακῆς θὰ ἔχωμεν τὸ ἐν
τῇ Ἐταιρίᾳ τῆς Ὑγιεινῆς ἀνάγνωσμα τοῦ κ. Α. Ζίννη
περὶ τῶν προσφορωτέρων προφυλακτικῶν μέσων ἀπὸ τῶν
ὀξέων τοσημάτων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων

ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΠΑΙΣΙ.

Προμηθευθῆτε τὸ φύλλον ὅλαι αἱ μητέρες!

Ἡ νεοσύστατος Ἐταιρία τῆς Ὑγιεινῆς ἤρχισε νὰ ἐρ-
γάζεται μὲ τὰ σωστά της. Τώρα ὑπὸ τὸν διεύθυνσιν τοῦ
νοσημονεστάτου νέου προέδρου της κ. Περικλέους Σούτσου
ἐλπίζομεν νὰ ἀναδειχθῇ χρησιμώτατον σωματεῖον. Ἐρ-
γάζονται ἀγγλικῶτατα. Λίγα λόγια, πολλὰ ἔργα. Τὸ
γραφεῖον τοῦ δαμαλισμοῦ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν της θ' ἀρ-
χίσῃ νὰ ἐργάζεται μετ' ὀλίγας ἡμέρας. Θὰ ληφθῇ φρον-
τίς καὶ περὶ ταμείου καλλιέργειας τῆς δαμαλίδος.

Φρικτὸν, ἀλλὰ ἀληθές! Ἀνευρέθη ἡ καρδιά τοῦ
Κανάρη ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν ἐντὸς ἀπο-
πίτου τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν!

Εἰς τὴν Ἐταιρίαν τῆς Ὑγιεινῆς ὁ κ. Σούτσος ὁμιλῶν
περὶ τῆς προλήψεως τῶν κατοίκων τῆς ἐξοχῆς κατὰ τοῦ
ἐμβολιασμοῦ διηγήθη χαριέστατον ἀνέκδοτον.

Ὅπως ἀναγκασθοῦν οἱ κάτοικοι κομποπόλεως τινος νὰ
ἐμβολιασθοῦν ἐπὶ τέλους, εἶχε σταλῇ καὶ ἐν στρατιωτι-
κὸν ἀπόσπασμα εἰς τὸ χωρίον.

Ὁ ἀποσπασματάρχης ἐζήτησεν ὁδηγίαν ἐκ τοῦ Ὑγιει-
νομικοῦ Τμήματος ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν Στρατιωτικῶν,
τηλεγραφῆσας:

— Ἐν περιπτώσει ἀνάγκης νὰ μεταχειρισθῶ ὄπλα;

ζομένων ἐν Ἀθῇ καὶ διὰ τῆς ἀτιμωρησίας ὅλων τῶν
μελλόντων νὰ ἀποθάνωσιν. Ἐὰν ἡ τιμωρία εἶνε ὠφέ-
λιμος ἐν καιρῷ ζωῆς, μετὰ θάνατον ὅμως εἶνε ἀνωφε-
λὴς καὶ ἀδικος· διότι σῆς ἀπέδειξα ὅτι ὁ ἀνθρώπος δὲν
εἶναι ὑπεύθυνος ἑαυτοῦ. Αὐτὴ ἡ χάρις ἐξ ὑμῶν ἐξαρτά-
ται, ὦ πολυεύσπλαγγέ μου πάτερ· ἀναφέρομαι εἰς τὴν
γενναιότητα καὶ τὸ φιλοδίκαιόν σας.

Ὁ Παντοδύναμος, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ὁμιλίας
τοῦ Μονογενοῦς, ἐκεῖτο ἐξηπλωμένος ἐπὶ τοῦ προσφιλοῦς
του μαλθακοῦ καὶ χνοώδους τάπητος τῆς Δαμασκού, γη-
ρίζων διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς τὴν ἀμβροσίαν κεφαλὴν του καὶ
διὰ τῆς ἄλλης θωπεύων ἐλαφρῶς τὰς λευκὰς ἀργυροειδεῖς
φαβορίτας του· ἐν ἀθάνατον μειδίαμα ἦτο διακεχυμένον
ἐπὶ τοῦ προσώπου του, τὸ ὁποῖον βαθμηδὸν εἶχε δια-
δεχθῇ τὴν προτέραν φοβεράν ὀργὴν του· ἦτο ὁ πλέον εὐμε-
τάβητος χαρκτήρ· εἶπεν ὅμως πλήρη συνειδήσιν τοῦ
ἐλαττώματος τούτου, διὸ πρὸς ἀποφυγὴν ὀλεθρίων συμβάν-
των, τὰ ὁποῖα ἠδύνατο νὰ προξενήσῃ ὡς ἐκ τῆς παντο-
δυναμίας του, ὑπετάσσετο ἐκούσίως εἰς τὰς συμβουλὰς
καὶ τὴν γνώμην τοῦ υἱοῦ του, σπανίως μόνον καὶ πρὸς
στιγμὴν ἀντιλέγων καὶ ἀντιπράττων πρὸς αὐτόν. Καὶ οὐ-
τὼς ὅμως δὲν κατεχρᾶτο τῆς ἀδυναμίας ταύτης τοῦ πα-
τρός· διὸ καὶ πρώτην φορὰν ἤδη, ἀφοῦ ἐμελέτησεν ἐπὶ
πολὺν καιρὸν καὶ ἐπέισθη περὶ τῆς ὀρθότητος τῶν ἰδεῶν
του, ἀπεφάσισε νὰ ἀνακοινώσῃ αὐτὰς καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν
ἐφαρμογὴν των.